

Megkezdődött az ipari szövetkezetek kongresszusa

Pénteken Budapesten, az Építők Székházában megkezdődött az ipari szövetkezetek IX. kongresszusa. A 250 ezer szövetkezeti tag képviselőjében 675 küldött tanácskozik. Az elnökségben foglalt helyet Maróthy László, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyettese, a kormány több más tagja, a szövetkezeti mozgalom, a társadalmi és tömegszervezetek számos vezetője.

Lendvai Istvánnak, az Okisz elnökhelyettesének megnyitóját követően Köveskúti Lajos, az Okisz elnöke fűzött szóbeli kiegészítést az Ipari Szövetkezetek Országos Tanácsának beszámolójához. Hangsúlyozta: az elmúlt öt évben — az 1981-ben megtartott VIII. kongresszus óta — az ipari szövetkezetek jelentős eredményeket értek el a növekedés a szolgáltatásban, a termelésben és az exportban egyaránt jelentős volt. Az építőiparban viszont elmaradt a teljesítés a tervezettől, több építőipari szövetkezet fejlődése megtorpant, illetve visszaesett. Ez részben az igények csökkenéséből, részben az építőipari szövetkezeteknek az öt éves időszak alatt bekövetkezett több mint 10 százalékos létszámcsökkenéséből adódik.

Aszövetkezetek kívánatos műszaki színvonalát a VI. ötéves tervidőszakban megvalósított mintegy 14 milliárd forint értékű beruházásai sem lehetett elérni, bár a fejlesztési, a technológiai, a beruházási gondokat az elmúlt néhány évben valamelyest enyhítette a lizingtevékenység, különösen a könnyűiparban. Mindemellett — a szabályozók többszöri szigorítása ellenére a tervidőszak folyamán évenként átlagosan 13 százalékkal növelték termelési eredményüket a szövetkezetek.

A VII. ötéves tervidőszak első évének várható eredményeiről szólva az Okisz elnöke rámutatott: a fejlődést jellemző legfontosabb mutatók kedvezően alakulnak. A szövetkezetek termelésének növekedése gyorsult, a termelékenység az iparban és az építőiparban egyaránt emelkedett. Növekedett az export, s szélesedtek a kooperációk.

A mennyiségi fejlődés mellett a gazdálkodás mino-

ipari szövetkezetek bekapcsolódásának a KGST-országok 2000-ig szóló komplex műszaki-tudományos programjának végrehajtásába.

A technológiai megújodásnak alapvető feltétele a korszerű eszközök biztosítása, az elavult gépek cseréje is, ám mindehhez sok pénzre van szükség. A források megteremtése a hatékonyság javításával, a nagyobb jövedelmet biztosító termékek gyártásával, fokozott takarékossággal, a költségek csökkentésével érhető el.

Korszerűsítésre és változtatásra van szükség a kereskedelmi munkában is. A szövetkezeti termékek iránti kereslet bővítését, az értékesítés fokozását szolgálja a több mint 100 ipari szövetkezet betéti társulásaként, 570 millió forint alaptőkével létrehozott TRADE-COOP Kereskedőház. Ennek alapvető célja, hogy szorosabb kapcsolatot teremtsen a termelés és az értékesítés között, felmérje a hazai és a külföldi piacok igényeit, s termelési feladatokat is ellásson.

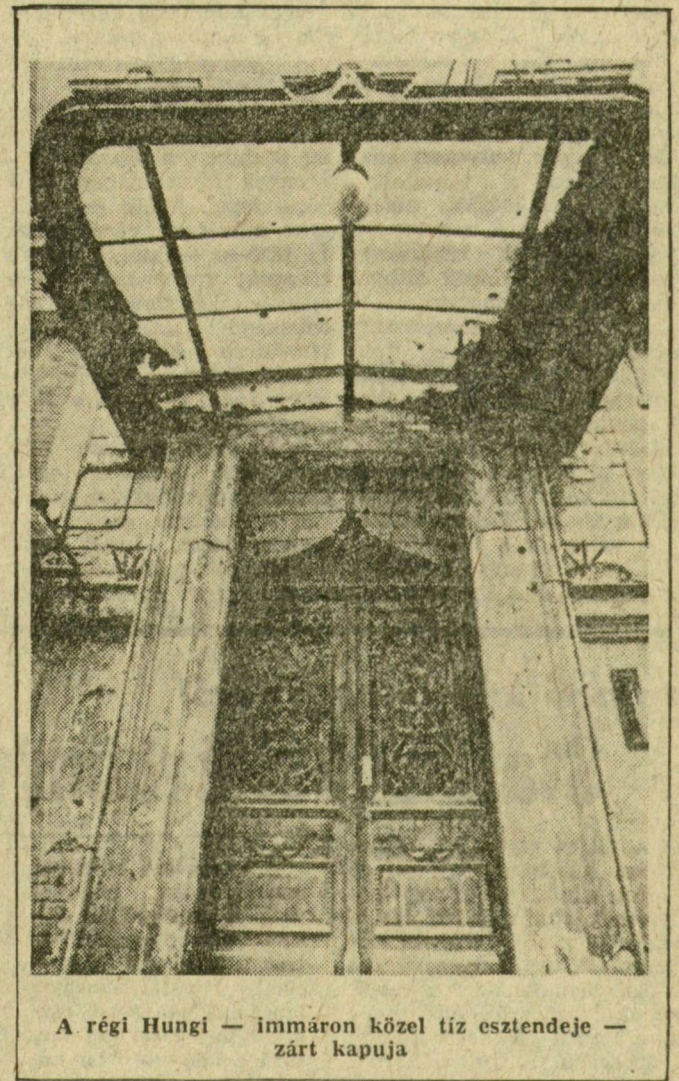
Köveskúti Lajos a továbbiakban elmondotta: a további szövetkezeti jogszabályok korszerűsítésétől azt várják, hogy a rendeletek tágabb kereteket biztosítsanak egyebek közt a szövetkezeti önkormányzatnak, a tagság ellenőrzési jogainak és kötelezettségeinek. Szükséges a szövetkezeti belső ellenőrzési rendszer hatékonyságának növelése is, ehhez kapcsolódóan a szövetkezeti ellenőrzési irodák átalakítása, valamint a szövetkezetek jogi képviselőit ellátó jogi irodai szervezet korszerűsítése. A szóbeli kiegészítést követően Nemeth László, a felügyelőbizottság elnöke tett jelentést a kongresszusnak.

Francia—magyar koprodukciónban

Remény a régi Hungária felújítására

Az események véletlen egybeesése okán egy régen várt épület átadásának hevében szárnyra kapott egy pletyka a városban. A nyitását ünneplő színház főszomszédságában omladozó, hajdan volt csodálatos szállodát, a régi Hungáriát is felújítják. Nehezen hittük a jól értesültektől — korántsem hivatalos — fülest, mondván, már annyiszor felreppentették e hírt a hajdan volt Kass Szálló kapcsán, hogy most már többé nem dőlünk be a kacsáknak... csak hát a leg-hihetlenebbnek tűnő információ is utánjárásra készlet. E témában pedig a Délép vezérigazgatójának, Sipos Mihálynak ajtján volt kopogtatni célszerű és érdemes: ugyanis a hír igaz. Reményt keltő tárgyalások kezdődtek a régi Hungária újjáépítésére.

Mielőtt a lényegre térnénk, tekintsünk vissza a közelmúlt „hungáriás” történetére. Az évtized elején — 1981-ben — vette át a Délép a HungarHotelstől az akkor már jó ideje osztrárolt várra emlékeztető szállodát. A Csomiterv a műemlék-felügyelőséggel közösen szőtt terveket az épület felújítására. Úgy álmoták, hogy a régen is szállodaként funkcionáló emeletet a tetőtér beépítésével vállalati szállodává, a kupola alatti teret pedig koncert-, egyben kiállítóteremmé alakítják. A szép remények azonban hamar szertefoszlottak, hiszen a Délép köztudottan nehéz anyagi helyzetbe került. Tulajdonosai lettek hát egy, a romjai alatt kincse-

A régi Hungi — immáron közel tíz esztendeje — zárt kapuja

ket rejtő épületnek, de pénzük nincs a drágakő csiszolásához. Azt azonban tudták, nem maradhat ilyen állapotban a város egykoron legszebb háza, kiváltképp most már nem, hogy a szomszédokban újjászülettek

és újjászülettek a megőregetett paloták. A megoldás reményében több külföldi vállalkozóval próbáltak egyezsége jutni, mígnem eljutottak a francia kapcsolathoz.

... és eljöttek Szegedre a franciák, s a reménységük egyre élesebben világít, hiszen a héten hivatalos tárgyalásokra ült egy asztalhoz a két francia cég — a Somag építő és a Logirep beru-

házási szervező, tervező vállalat — képviselője, Papp Gyula, városunk tanácselnöke és a Délép vezérigazgatója.

Mac Bret úr a közös vállalkozáshoz hitelt ajánlott, s ígéretet tett arra is, hogy ha a szálloda elkészül, gondoskodik hazájában honfitársai idecsalogtatásáról. A mi városatyáink boldogan fogadták a koprodukciónak lehetőségét.

No, de ki lesz az üzemeltető? Ki fogja a pénzt megteremteni és viszfizetni a költségeket? A Délép — anyagi helyzete okán — nem vállalhatja. A HungarHotels vezérigazgatója viszont úgy replikázott: „Szegeden nincs szükség több szállodára, hiszen a meglévők kihasználtsága is csak 55 százalék.” A labdát azonban ő sem dobta vissza végérvényesen, mert egy halk mondata — miszerint esetleg egyik szegedi szállodájukat eladják — reményekre jogosít. Talán vállalkozó a tulajdonos szerepét, már csak azért is, mert a francia cég egy magyarországi szállodalanc kiépítésének tervét fontolgatván több hitelre is hajlandó lenne.

Ha az álom valóra válik, akkor a régi Hungi a Délép eredeti terveivel közel álló képet mutat majd: tetőteres szállodalánc, a földszinten kultúrközponttal, s ami a legfőbb, a régi küllemével. De ne szaladjunk ennyire előre, ez csak a remélt jövő. A francia—magyar tárgyalások decemberben folytatódnak, s talán ekkor megszületik a végleges megállapodás.

P. K.

Kalocsai Katalin

Postásünnepség Szegeden

„Tartós frigyre léptünk a kötvénnyel”

Nem tudni, kiszámítható-e egyáltalán, akármekkora pontossággal, mennyi a pénzben kifejezhető értéke annak, hogy Szeged vonzáskörzetében a göcközpontot is beleértve immár 26 település telefon-előfizetői ügy vehetik fel a kagylót és társáshatják egymás számain, mintha a szomszéd utcában lakót hívnák. A 62-es számmal jelölt szegedi göckörzet 1983 novemberében óta igencsak kitágult ugyanis: a korábbihoz, a szegedi központ kibővítése révén, 13 ezer 600 újabb előfizető tartozik, Ásotthalomtól Zákányszékiig, Balástyától Újszentivánig. Az elmúlt három évben 15 városkönyvéki község kapta meg a „városi telefonálás” lehetőségét, annak minden előnyével. Hogy éjszaka is van vonal, hogy a göckörzetben belül nincs szükség távhívásra, s hogy e települések már könnyen elérhetők az ország-világ más részeiből is. Jön az orvos, nem romlik meg az eladandó hús, gyümölcs — de hát minek is soroljuk tovább! A telefon közvetítette információ — érték. S hogy ezt mostanában Szeged környékén sok ezerrel többen érezkelhetik, azt a telefonkötvény-akció tette lehetővé. És köszönhetően mindazoknak akik, arra áldoztak.

„A szegedi telefonkötvény-beruházások döntő része üzemszerűen működőképes” — hallottuk tegnap, pénteken délután a címbeli megállapítás folytatásaként a szegedi ifjúsági házban rendezett postásünnepségen, amelyre a kötvényakcióban közreműködőket, a Szegedi

Igazgatóság munkatársait hívták meg. Alkalmat erre az szolgáltatott, hogy tegnap reggel az utolsó település csoport, Opusztaszer, Baks, Dóc és Pusztaszer új, automata távbeszélő-központját is bekapcsolták a szegedi hálózatba. Az ünnepségen részt vevők — köztük Bartha László, a megyei, Fraknóy Gábor, a városi pártbizottság titkára, Doros Béla, a Magyar Posta elnökhelyettese, Megyeri László, a Postás Szakszervezet központi vezetőségének titkára, a megyei és a városi tanács képviselői — először Vojnár Lászlónak, a Szegedi Igazgatóság távközlési és műszaki igazgatóhelyettesének ünnepi beszédét, majd Doros Béla köszöntő szavait hallgatták meg. Végül Doros Béla és Róza István postaiszervezők kitüntetésekkel adták át.

Vojnár László előljáróban szövegezte az 1983 novemberében meghirdetett kötvényakció jelentőségéről és céljáról, az állami, vállalati és lakossági pénzforsások koncentrállásának szükségességéről. A Szegedi Igazgatóság az országban elsőként vállalkozott a kötvényes távközlés-fejlesztési program kidolgozására, utóbb formálására, megvalósítására. Az eredetileg 310 millió forintost kibocsátási összegből 5 ezer 722 kötvényt jegyeztek, s mert a múlt év októberének végéig mind gazdára lett, külön engedéllyel további 50 millióval növelték a kibocsátási értéket. 1986. június 16-án — akkor már az országos „kötvénycsomag” részeként

A magyar—szovjet gazdasági kapcsolatokról

Marjai József, és Alekszej Antonov, a Magyar—Szovjet Gazdasági és Műszaki-Tudományos Együttműködési Kormányközi Bizottság társelnökei a KGST Végrehajtó Bizottság ülésének időszakában, október 8—9-én Moszkvában tárgyalásokat folytattak a magyar—szovjet gazdasági kapcsolatok időszerű kérdéseiről. A tárgyalásokon — a két ország kormány-szervei képviselőinek, szakértőinek a bevonásával — megvizsgálták többek között a közös vállalatok alapítását, valamint a magyar és a szovjet üzemek, intézmények közötti együttműködésnek az

eddiggi megállapodásokon túlmenő bővítését és kiterjesztését elősegítő szakértői javaslatokat. A bizottság társelnökei áttekintették az ez évi áruforgalmi kötelezettségek kölcsönös megvalósításának alakulását. Megállapították, hogy a két ország közötti igen jelentős, az évi 10 milliárd rubelt megközelítő áruforgalom teljesítése összességében rendben folyik. A teljesítést egyes területeken nehezítő problémák megoldására intézkedéseket hoztak.

Marjai József miniszterelnök-helyettes pénteken hazakerkezett Moszkvából.

Hazaérkezett Odesszából a megyei pártküldöttség

Tegnap, pénteken hazaérkezett a szovjetunióbeli Odesszából a Csongrád megyei pártküldöttség, amelyet Horváth Károlyné, a megyei pártbizottság titkára vezetett. A pártdelegáció tagjai: Judik István, a megyei pártvégrehajtóbizottság tagja, a Nagyváltói Kőolajtermelő Vállalat termelőmestere, Csizy Béla, a megyei pártbizottság tagja, a megyei főigazgató vezetője, Oláh János, a hódmezővásárhelyi

pártbizottság titkára és Pan István, a kisteleki városi jogú nagyközségi pártbizottság titkára. A látogatásra Csongrád megye és Odessza terület közötti testvérkapcsolatok keretében — az Ukrán Kommunista Párt Odessza Területi Bizottsága meghívására — került sor. A delegáció tagjai — négynapos látogatásuk során — a párt-szervezetek munkáját tanulmányozták.